

Udgives maanedlig af de danske og norske Konferenser.

Nr. 10.

Oktober

1916.

Solnedgangstabel for Danmark.

I Maanederne Oktober, November og December gaar Solen om Fredag Aften ned som følger:

Oktober:		November:		December:	
Den 6.	kl. 5.32	Den 3.	kl. 4.25	Den 1.	kl. 3.40
" 13.	" 5.14	" 10.	" 4.10	" 8.	" 3.35
" 20.	" 4.56	" 17.	" 3.58	" 15.	" 3.34
" 27.	" 4.40	" 24.	" 3.47	" 22.	" 3.36
				" 29.	" 3.42

Bestnorge.

Efter Anmodning besøgte jeg Menighederne efter vort velslykkede Aarssmøde i Stavanger. I Bergen forblev jeg otte Dage. Moderne var særskilt beregnet for Søskende og interesserede. Denne Menighed, den største i Bestnorsk Konferens, savner i stor Grad et Gudshus, hvor Menigheden kan samles til Guds Ords Betragtning og Bøn. Nogle Tusinde Kroner er allerede samlet til et Byggefond, men ikke paa langt nær det, som kræves for at faa et Lokale i en saa stor By. En Broder i Amerika har vist megen Offervillighed ved at give et større Beløb, og andre vil nok følge hans Eksempel i Fremtiden. Men Menigheden kan selv udrette store Ting, om enhver vilde øve større Tro til Gud. Vi maa bede om store Ting og forvente store Ting af Gud. Her kommer vi tilkort.

Fra Bergen gik Turen til Alesund. Det var første Gang, jeg havde Anledning til at besøge dette Sted, efter at Menigheden blev organiseret i 1913.

Branden i 1905 har frembragt store Forandringer i denne By, saavel hvad Udseende som Moral angaar. De høje Priser paa Jernvarer har øget Velstanden, Udselvheden og Jagten efter Mammon. I al denne Materialisme staar Guds Folk i Fare. I den Uge, jeg opholdt mig i Alesund, havde vi flere gode Møder foruden Bønnemøder. Søskende modte villig, naar Tid og Anledning gaves. Flere af Menighedens Medlemmer bor udenfor Byen og andre, deriblandt flere unge, er ude i Missionsarbejdet. Saaledes har Alesunds Menighed afgivet to Missionsarbejdere til Island.

Mandag den 24de Juni ankom jeg til Molde og blev der otte Dage. Jeg fandt det heldigt kun at have Møder med Troessøskende, da Sommertiden lægger Beslag paa Folket. Vi dvælede i Særdeleshed ved Guds Folks store Opgave som Verdens Lys og Jordens Salt — hvad Gud forlanger af os, og hvad Verden kræver af os. I Alesund saavel som i Molde fejrede vi Herrens Huses Anordninger.

Efter min Tilbagekomst til Kopervik og Skudsnæs besøgte jeg Menighederne i Haugesund og Stavanger. I Haugesund afholdt jeg flere Møder, men i Stavanger kun et offentligt Affædsmoder efter Opfordring. I Skudsnæs havde vi Daab. En Broder og Søster, Mand og Hustru, blev døbt og tillagt Koperviks Menighed. Søskende paa Karøen er ved godt Mod. De glæder sig i Sandheden og gjør deres til at udbrede den. Søster Randi Andersen holder Møder for Søskende ved Siden af sit Arbejde i Kolportagen. Jeg har sat stor Pris paa

Søster Andersens Arbejde. Visseelig har der været Krav paa Udholdenhed. Paa mindre Steder møder man mange Skuffelser, der bewirker, at Arbejderen maa søge Gud som aldrig før; men Modgang og Vanfælgeligheder skal ved Guds Hjælp overvindes. Over ny Arbejdsmarkt skjænker os nye Erfaringer. Om vi forbliver tro, skal vi høste i sin Tid, saafremt vi ikke bliver trætte.

Min Adresse er: Svoldær, Norge.

L. J. Stene.

Fra Færøerne.

Efter to Maanedes Fravær er jeg nu atter kommen tilbage til de smaa Klippeøer. De mange herlige Møder og Sammenkomster i Norge, Sverige og Danmark var mig til megen Glæde og Opmuntring. Man længes jo efter at høre om Sandhedens Fremgang, naar man ligger herude i det aabne Hav, hvor man saa godt som aldrig faar Besøg andre Steder fra.

Gjennem Sommeren folporterer jeg heroppe, holder tillige Møder og læser med Folk, hvor der gives Anledning dertil. Folk er nu mange Steder venlig stemt imod mig, og ihvorvel man fra enkelte Sider har modarbejdet os, saa synes det alligevel at blive gunstige Tider heroppe, selv om vi ikke kan opvise saa store Resultater endnu. Der dukker stadig nye interesserede op her og der, saa jeg har nu mange, jeg skal besøge paa forskjellige Steder. Vor gode Litteratur har aabnet Vejen. Nylig holdt jeg Møder paa en liden Ø, og den sidste Aften stod mange udenfor, da der ikke var mere Plads. Folk spørger ofte, om jeg ikke vil holde Møde. Med den Tid, som staar til min Raadighed, søger jeg at gjøre mit Bedste for Sandhedens Udbredelse paa disse fjerne Der, hvis Beboere jeg er kommen til at holde meget af. — En hjertelig Hilsen til Søskende.

Fuglø, i August.

Emanuel Christianen.

En flink Særste samt en Dame, der er vant til Butiksalg, antages straks. Sanatoriet, Skodsborg.

En flink Pige kan saa Plads ved Kurbadet i Bergen straks eller til 1ste November. Nærmere ved H. Jordahl, Kurbadet, Bergen.

Fra Solusi-Missionen i Sydafrika.

Vi er alle sunde og raske her paa vor Missionsstation. Skolen ved Hovedstationen er fuld, og Besøget ved vore Smaaaskoler ude omkring er ogsaa godt. Hver Uge kommer der Ansøgninger fra nye Elever om Optagelse, og vi er meget tvivlraadige om, hvorvidt vi burde optage flere for nærværende.

Vi har haft en svær Torke overalt her i den sydlige Del af Rhodesia. Avingen synes at skulle slaa fejl, og det er meget knapt med Græsgangen til Kvæget. Landmændene er meget nedslaaede, og paa mange Steder frygter de indfødte for Hungersnød. Netop hvad der vil maatte gjøres, kan jeg endnu ikke sige; men jeg er vis paa, at Regjeringen paa en eller anden Maade kommer til at yde Hjælp til de indfødte.

Vi har for vort Vedkommende været heldigere end mange. Marsøeksten hos os har ikke lidt saa slemt af Torken, og alle, baade de hvide og de indfødte her, forundrer sig over, hvad der for dem staar som en særskilt Forsynets Styrelse. Indtil for et Par Dage siden saa det ud, som om en stor Del af vor Høst skulde slaa fejl; men efter en Maanedes Tørvejr kom der svære Regnbyger, og det kan med Sandhed siges, at vi paa vor Farm har modtaget „Strømme af Velsignelser“, medens der overalt omkring os kun er faldt meget lidet Regn. Vi har bedt inderlig til Herren om, at han vilde sende os Regn, selv om det er sent paa Aaret. Det betyder meget for vor Mission i finansiel Henseende. Vi takker nu Herren for hans Godhed. Der fortælles, at nogle af vore Naboer siger, at de er glade over, at de bor saa nær Missionsstationen; thi naar vi beder om Regn, og Gud besvarer vore Bønner, saa faar de ogsaa lidt Gavn deraf.

Vi ynkes over Folket her paa Egnen, da de fleste af dem allerede har mistet deres Høst. Den hede Sol og Vind har ligefrem brændt det alt sammen op. Vi havde en god Høst forrige Gang, saa vi kunde henlægge omkring 4000 Bushels [en Bushel = $\frac{1}{4}$ Tønde], hvorimod de omkringboendes Høst ikke blev saa særdeles god paa Grund af for megen Væde. Den Regn, vi nu sidst har faaet, vil forbedre vor Høst meget betydeligt, saa jeg tror, den skal blive god. Vi har visseelig Grund til at takke Gud for saa mange særskilte Velsignelser.

Vi havde en særdeles god Bønneuge. Ved dens Afslutning rettede jeg en Anmodning til dem, som

ønskede at begynde at tjene Herren, om at give dette tilkjende. 25 af Eleverne rejste sig op. Næsten alle disse var unge Mænd, som var bleven optaget i Aarets Løb. Jeg har nu en Daabsklasse paa omkring 30, der snart vil være færdige til at modtage Daab. Vort Modelokale er hver Sabbat fuldt af interesserede Tilhørere. Interessen i Skolen er god, og som allerede bemærket kommer der flere Elever, end vi godt kan tage os af.

J flere Aar har jeg forsøgt at opnaa en særskilt Tilladelse for vore Lærere til at sælge Bibles og religiøse Skrifter i de indfødtes Sprog uden at skulle betale en Afgift paa henved 200 Kroner for hvert Distrikt. Den Mand, som har Ledelsen af alle Anliggender vedrørende de indfødte i denne Del af Rhodesia, og som har Opsynet over vore fem Distrikter, er en Mand, som jeg har kjendt flere Aar her i Bulawayo, ligesom jeg ogsaa kjendte ham i Swelo, medens jeg var paa Somabula-Missionen. Han har altid udvist megen Interesse for vor Virksomhed, og har ofte ydet mig Hjælp. For omtrent et Aar siden gif jeg til ham og fortalte ham, hvor meget jeg ønskede, at vore indfødte Lærere kunde sælge Litteratur i de indfødtes Sprog. Han blev øjeblikkelig interesseret for Sagen og bad mig nedskrive, hvad jeg ønskede, og sende det til ham. Han lovede at sende min Skrivelse til den administrerende Embedsmand i Salisbury, ligesom han ogsaa selv vilde skrive et Brev til ham med Anmodning om en særskilt Tilladelse. Jeg efterkom hans Anmodning, og Følgen blev, at jeg nogle faa Uger senere fik Tilladelsen, hvorefter vi udsendte vor gamle Forstrelærer belæsset med Litteratur. Siden han begyndte paa dette, har han solgt næsten et Tusinde Bibles, Bøger og Brochurer for en Sum af i alt 325 Dollars (1200 Kroner).

Gjennem den ovenfor nævnte Kommissionær opnaaede jeg ogsaa at faa en speciel Tilladelse for vor Somabula-Mission til at sælge Litteratur i Swelo-Distriktet. Vi føler os forvisse om, at Gud ogsaa hjalp os i denne Sag.

Jim, vor gamle Lærer, er henrykt over at kunne udføre dette Arbejde og ønsker at fortsætte dermed i nogen Tid. Naar han er ude paa sine Vandring, benytter han Aftenerne baade om Sabbaten og Søndagen og forøvrigt enhver mulig Lejlighed til at forkynde Sandheden. Han hænger da sine profetiske Kort op og forklarer Profetierne. Han har fremkaldt ikke faa Ilden Nære iblandt de indfødte

Kristne i Bulawayo, og nogle af dem synes at nære Ønsket om at holde Sabbaten. Vi tror, at Jim vil kunne udføre et godt Arbejde, og at vi snart skal se mange indfødte interesserede i Sandheden.
W. C. Walfston.

Vidunderlige Erfaringer i Indien.

J en af Staterne paa Halvoen Kathiawar i Indien var der en ung indisk Kvinde fra Bengal, der tjente som Privatlærerinde hos den regjerende Fyrste. Hun kom i Besiddelse af noget af vor gode Litteratur, og senere hen kom hun ned til Poona, hvor vi boede, fik fuld Undervisning i den nærværende Sandhed og blev døbt.

Da hun nogle Aar tidligere først kom som fremmed til denne Stat, havde Statens Forsteminister og hans Frue været som Fader og Moder for hende, og nu ønskede hun meget, at ogsaa de maatte faa Lyset. Han var en rig og indflydelsesrig Hindu, var bleven forfremmet til en høj Stilling i den britiske Regjering i Bombay og boede den Gang i Byen. Denne Søster skjænkede ham Bogen Desire of Ages. Nogle Maaneder senere fik jeg mig tilsendt et Brev fra ham, der viste, at denne Bog havde haft en vidunderlig Indflydelse paa hans Liv. Han var i Virkeligheden næsten færdig til at blive en Kristen. Jeg aflagde ham et Besøg, og han forfikrede mig, at ingen anden Bog havde bragt ham saa megen Hjælp som denne. „Jeg læser i den en halv Time hver Aften, lige før jeg gaar i Seng, og det har en saa beroligende Virkning paa mit Sind, og jeg hviler saa godt,“ var hans Vidnesbyrd. Han holdt ogsaa vort Blad Oriental Watchman („Den østerlandske Vægter“), og deri saa han en Annonce angaaende „Patriarker og Profeter“ og „Den store Strid“, der var skrevet af samme Forfatterinde som Desire of Ages. Disse bestilte han øjeblikkelig i det bedste Bind, vi kunde skaffe ham, og har nu læst i dem.

Han har senere tilbudt os en fortrinlig Ejendom i Bombay lejesfrit et Aar, dersom vi vilde oprette en Klinik til Sygebehandling der i Byen. Hvert Aar tager han med Glæde Ekstranummeret af vort Blad, yder Bidrag til Virksomheden og synes at komme Sandheden nærmere og nærmere.

En af vore Kolportører traf i Bangalore, Sydindien, en lærd Bramin, som belædte et højt offent-

ligt Embede. Det glædede ham at høre, at denne Kolportør var en Repræsentant fra det Folk, som udgiver Bogen „I den store Læges Fodspor“. Det var med synlige Tegne paa stor Agtelse, at han bestilte et Eksemplar, idet han sagde: „Dette er den bedste Bog, jeg har læst. Den indeholder den sande Religion. Naar jeg finder det samme Slags Folk udenfor den Bog, som jeg finder i den, saa vil jeg slutte mig til dem.“

I mange Aar er vor Litteratur bleven udbredt i Indien. For nærværende kjøber Folk mere af den end nogen Gang tidligere; og det er overmaade interessant at se, at vore religiøse Bøger, som f. Eks. „Forbud paa Morgenens“, bliver kjøbt i stort Antal af Jffe-Kristne. Et Brev, der netop er modtaget, siger, at 60 pCt. af de religiøse Bøger, der nu sælges i Bombay, kjøbes af Jffe-Kristne.

For omtrent fire Aar siden begyndte jeg en Række Teltmøder i Lanovla, en mindre Stationsby i Bjergerne i Vestindien. Antallet af engelsktalende Personer var kun ringe, og den bitreste og mest samvittighedsløse Modstand begyndte øjeblikkelig. Usandheder om os blev udbredt i rigelig Mængde, og da Folket allerede fra Begyndelsen af nærede Fordom imod Amerikanerne, og vi var fuldstændig fremmede, vilde de engelsktalende sikkert have vendt sig fuldstændig imod os, om det ikke havde været for vort religiøse Tidsskrift og nogle af vore gode Bøger, som var bleven solgt og læst der i flere Aar. Det viste sig i hvert enkelt Tilfælde, hvor Folket ikke forlod os, at de havde læst vore Skrifter, og Resultatet blev, at en Gruppe antog Sandheden.

En ung Mand, som kom med os den Gang, er senere rejst til England for at uddanne sig til Prædikant, og nu i Sommer er han sammen med nogle Arbejdere, som holder Teltmøder i Skotland. Han agter at vende tilbage til Indien som Missionær, saa snart han er færdig med Skolen. Det var Litteraturens mægtige Indflydelse, som den Gang fordrev Fordommen og bragte os Sejren.

Vi kunde opregne mange saadanne Tilfælde. Overalt i Indien findes der Tusinder af Mænd og Kvinder, som i flere Aar har læst vore Bøger og Blade. Deres Sind paavirktes lidt efter lidt af Sandhedens Principper. Naar Tiden kommer, da Slaget skal staa i deres Nabolag, vil de kjende Mesterens Stemme og vil stille sig paa Guds Folks Side. Lad os ikke blive trætte af at gøre godt, men vedblive med at udbrede vor Litteratur „lig

Bladene om Høsten“; thi vi ved ikke, „hvad der vil lykkes, dette eller hint, eller om begge Dele vil blive lige gode“.

G. F. Enoch.

Nøster fra fremmede Lande.

Fra det nordlige Nigerien skriver Br. D. C. Babcock:

„En vidunderlig Forandring har fundet Sted hos Folket her. Afgudshuse er bleven nedrevet, og man ser, at Folket lever et nyt Liv og har faaet nye Erfaringer. For kort Tid siden blev der rettet en Hensigt til Folket om at søge Gud alvorligt om Hjælp til at leve et nyt Liv. Guds Aand virkede mægtigt iblandt dem, og de blev anmodet om at bede personligt hver for sig, naar de kom hjem den Aften.

For tre Uger siden holdt vi vort første offentlige Bønnemøde. Vort Mødelokale, som er 40 Fod langt, kunde ikke rumme Halvdelen af dem, der kom. Interessen vokser stadig. Sidste Sabbats Eftermiddag maatte vi holde vort Møde paa Torvet, hvor Folk kunde faa Plads til at staa. Der var over et Tusinde til Stede. Det enkle, ligefremme Evangelium øvede sin Virkning. Folket glædede sig ved at høre det listige Budskab. Det bringer Lys og Haab til deres længselsfulde Sjæle.

Forleden Fredag besøgte jeg flere Steder, hvor jeg tidligere fandt Afgudshuse, men disse var nu alle sammen nedrevet til Grunden, og Pladsen var ryddet og ren. Vor Gud er en mægtig Gud.“

Br. Stahl skriver fra den inca-indiske Arbejds-mark i Peru om en Landsby, hvor Præsterne gjorde meget ihærdige Forsøg paa at paavirke Indianerne imod os:

„Efter et af vore store Møder her paa Pladsen udtalte vor indfødte Missionsarbejder: „Ser I alle disse Mennesker, som er saa interesseret i Sandheden? De fleste af disse samme Mennesker udgjorde den rasende Hob paa 300, der en Nat for fem Aar siden begav sig af Sted til Missionsstationen i den Hensigt at dræbe eder, og jeg var en af de Brødre, som forsøgte at overtale dem til at afstaa fra deres onde Forfæd. Nogle vendte ogsaa om, men andre gif videre og mødte nogle flere af vore Brødre, hvilket havde til Følge, at de til sidst vendte om og gif hjem.““

Fra Udkanterne af den asiatiske Afdeling kommer disse Ord fra Br. G. F. Jones, som er en Bane-

bryder i Virksomheden iblandt „Hovedjægerne“ paa Salomonsoerne:

„Dette er et ægte Land af Menneskeædere, Hovedjægere og Djevletilbedere. Men alligevel er der sket en vidunderlig Forandring med Folket. Man sporer en virkelig forstaaelsesfuld Vælgel efter Sandheden. De beder indstændigt om at faa Missionsarbejdere dertil.

„Derne ser det og frygter, Jordens Under forfærdes; de nærmer sig og kommer.“ (Es. 41, 5.) Denne Profeti gaar i Opfyldelse. Hverken Fyrster eller Krig eller Pestilens kan forhindre det.

En fremragende indfødt, som mangen Gang har deltaget i Menneskejagt, sagde forleden til mig: „Her er mine to Sønner, tag dem, at de kan tilbede Jesus, og de skal blive Missionærer for Malaita,“ der utvivlsomt er en af de mest vilde Der i Verden.

En anden fremragende gammel Krigshøvding, bekendt for sine Døgtier til fjerne Der, sagde: „Hele mit Folk skal være som eders Folk, og eders Sabbat skal være deres Sabbat.“

Underfuldt er i Sandhed de Forandringer, som finder Sted i hine Missionsmarker, som hidindtil har været betragtet som omtrent uimodtagelige for Sandhedens herlige Lys. Hvad betyder alle disse mærkverdige Forandringer for os som et Folk, om ikke dette, at de er et klart Bevis paa, at Gud allerede udgyder sin Mand over „alt Kjøb“, saaledes som det er lovet ved Profeten Joel i de sidste Dage? Maatte vi rigtig forstaa den ypperlige Anledning, der nu tilbydes os, og maatte den lede os til at gøre vort Bedste for at støtte Værket i hine fjerne Lande, hvorfra der kommer saa indtrængende Op- raab til os!

Ægtefælskab med udenforstaaende.

„D hvilke Problemer, Vanskeligheder og Sorger der møder dem, som gifter sig med udenforstaaende! Hvor langt anderledes og til hvor langt større Nytte Livet kunde have været! Jeg forsøger trofast at opdrage mine to Børn for Gud; men naar man ved, hvilken Lavine der hænger over ens Hoved, saa kan man ikke arbejde saa aabent. Min Mand har forbudt mig at undervise Drengen; men jeg kan ikke indse, at det skulde være urigtigt af mig at handle imod hans Paalæg i dette Stykke. Han har truet med at sætte ham i en Militærskole, hvor hans „Syvende-Dags-Griller vil blive plukket ud

af ham“. Til Tider har han truet med at dræbe mig, hvis jeg forsøger paa at faa vor Son ind i Syvende-Dags Adventisternes Tro. To Gange, naar jeg har henvist ham til, at han, den Gang vi giftede os, jo vidste, at jeg ikke gif i Teater, og at jeg holdt Sabbaten, har han svaret: „Jeg troede, du skulde komme til lidt Fornuft og forandre dig.“ Men jeg har ikke forandret mig. Denne Sandhed og dette Folk bliver mig dyrebare for hver Dag. Alle disse Besværligheder er Folgen af Ægtefælskab med en udenforstaaende.

Hvis en af vore Prædikanter, den Gang jeg gif og talte med ham, havde sat sig ned og paapeget Farerne, som de fremholdes i Vidnesbyrdene, i Stedet for at give mig det Raad, han gjorde, og dersom en anden Prædikant, jeg talte med om at forrette Vielsen*), havde sagt: „Nej, jeg kan aldrig udtale de Ord, som knytter dig til en vantro,“ hvilken Sum af Sorg og Hjertekvide vi da begge vilde være bleven sparet for! Jeg føler mig syg i Hjertet ved Tanken om min Mand; jeg føler, at da jeg samtykkede i at gifte mig med ham, optraadte jeg paa ingen Maade som hans Ven og gjorde ham stor Ilret. Dette indser jeg mere tydeligt for hver Dag. Maaske kunde han under andre Forhold have villet høre og antage den Sandhed, som han nu hader. Jeg har bestræbt mig for at være en alvorlig, samvittighedsfuld Kristen; men ved at nægte at gaa med i Teater og bruge Blomster til Bynt paa min Hat har jeg bragt ham til at hade Sandheden. Engang imellem undres jeg over, om det ikke vilde have været bedre, om jeg havde fulgt ham i Teatret og pyntet min Hat for at imødekomme ham. Jeg brød mig ikke om Teatret eller om Stadsen, og jeg holdt ikke af at sætte et Eksempel, som svagere Søskende kunde følge.“

Saaledes skrev for nylig en Søster, hvis Mand ikke er en troende. Denne Søster er en trofast, fredsfommelig Kvinde og en dygtig Husmoder. Der er Hundreder af dem, som har haft en lignende Erfaring. Vi maa opmuntre disse Søstre. De maa vie paa Herrens og ikke tabe Modet. Men vi maa ogsaa advare de unge iblandt os imod at indtræde i Ægtefælskab med dem, som ikke er Adventister. Paa mange Steder møder vi saadanne, som agter at gifte sig med vantro, og undertiden opmuntret endog Forældre Børnene til at indgaa saadanne Forbindelser. Vi maa tale imod dette,

*) I Amerika kan vore Prædikanter forrette Vielse.

Tusinde Gange bedre at forblive ugift eller endog høre en Forlovelse end at gifte sig med en vantro!

Lad mig tillige sige et Ord angaaende et andet Punkt. Dersom det er urigtigt for en Adventist at forene sig i Egtefæb med en vantro eller med en, som tilhører et andet Kirkesamfund, saa er det for os Prædikanter en Pligt ikke blot at tale imod dette, men vi bør nægte at forrette Vielsen i saadanne Tilfælde. Ingen trofast Prædikant vil nære Frygt for at gjøre sin Pligt, og ingen sand Adventist vil bebrejde en Prædikant, fordi han nægter at vie saadanne, som ifølge Skriften ikke burde gifte sig med hinanden. Om et af vore Medlemmer ægter en vantro, saa bør vedkommende vel ikke derfor udelukkes, men vi bør aldrig paa nogen Maade bisalde en troendes Egtefæb med en vantro.

L. S. Christian.

— ■ —

Hvorfor vore Børn bør gaa i Menigheds-skoler.

Børnene er Menighedens værdifuldeste Gjendom. I dem ser den sine Løfter og sine Forhaabninger. Naar de faar den rette Opdragelse og omgives af de rigtige Indflydelser, vokser de op for at optage de Byrder, som de ældre maa lægge fra sig.

Det Kirkesamfund, der forsømmer at holde fast ved sine Børn, maa til sidst gaa til Grunde, selv om det sætter Himmel og Jord i Bevægelse for at vinde Medlemmer udefra.

Kirkesamfundene i Amerika indser dette, og i Løbet af de sidste ti Aar er der opstaaet en Bevægelse, hvis Formaal er at vinde og holde fast ved de smaa Børn. Tusinder af Børn og unge i Alderen 10—20 strømmer nu til Søndagskolerne, hvor der før kun var Hundreder, og alvorlige Mænd og Kvinder bestræber sig til det yderste for at værne de unge til at gaa i Kirke og læse Bibelen. Drengene saavel som Piger er interesserede, og i Smaabyer og Forstæder saavel som paa de stærkt befolkede Gader i vore største Byer er det ikke usædvanligt om Søndag Eftermiddag at se Grupper af Drengene i 10—16 Aars Alderen gaa til Kirke med Bibelen under Armen.

Enhver Bevægelse, som bidrager til at forøge Børnernes Kjendskab til Bibelen, maa betragtes som rosværdig. Men med en eneste hæderlig Undtagelse lader de fleste Kirkesamfund Ansjaret i denne Sag

falde, saa snart Søndagskolen og Mødet for de unge er forbi. Den katolske Kirke derimod giver aldrig Slip paa sine Børn. Den samler dem i sine Menigheds-skoler og underviser dem daglig i Kirkens Lære, Sædvaner og Gudsdyrkelse. Og ikke det alene: men Tusinder af Døtre af protestantiske Forældre er bleven vundne til Katolicismen ved den Indflydelse, som dens Skoler og Lærere udøver. „Dette er saa sandt,“ siger Forstanderinden i et kvindeligt Kollegium, „at navnlig i deres Pigeskoler er det uundværdigt at søge at vinde Profelyter, da den alt-overvejende Indflydelse af den gennemførte katolske Gudsdyrkelse, som de maa rette sig efter, ufravigeligt har sin Virkning“.

Alt dette beviser — om noget Bevis ellers skulde være nødvendigt — at den daglige Indflydelse, som Barnet befinder sig i i Skolealderen, for en stor Del bestemmer Barnets Retning senere hen i Livet. Dersom vi vælger de verdslige Skoler paa Grund af deres Bekvemmeligheder, mindre Udgifter, eller fordi de er populære, og overlader vore Børn til deres Omsorg, kan det saa undre os, om Børnene stifter Venfæb med de andre Børn i disse Skoler og i større eller mindre Grad, maatte sig selv ganske ubevidst, drages bort fra Sandheden ved verdslige Indflydelser? . . .

Hvis det er af Bigtighed — og mange forstaaelige og gode Mænd hævder, at saa er Tilfældet — at sende unge Mænd og Kvinder til Samfundets Højskoler, er det saa ikke dobbelt vigtigt, at Børnene i deres unge, grundlæggende Aar oplæres hjemme eller i Menigheds-skolen? Moses, der blev undervist af sin gudsfrygtige Moder, glemte aldrig sine Fædres Gud eller tabte den lovede Befrielse af Syne. Og tør vi, som nu staar foran den sidste Befrielse, forsømme det Middel, som er bleven tilvejebragt i Menigheds-skolen, ikke blot til at skaffe vore Børn aandelig Udvikling, men ogsaa til at berede dem til fremtidig Brugbarhed i Budskabets Fortyndelse til andre? Vidnesbyrdet siger:

„Thi Børn, som faar en kristelig Uddannelse, vil blive Kristi Vidner. Ligesom Jesus i Templet løste de Hemmeligheder, som Præsterne og Oversterne ikke havde set, saaledes vil ogsaa i det afsluttende Værk her paa Jorden Børn, som er bleven oplært paa rette Maade, i deres Enfoldighed tale Ord, som vil vække Forundring hos Mænd, som nu taler om „højere Uddannelse“. Ligesom Børnene sang i Tempels Forgaard: „Hosanna! Velsignet være den, som

kommer i Herrens Navn!" saaledes vil i de sidste Dage Borneens Stemmer lyde for at forkynde det sidste Advarselbudskab til en fortabt Verden. Naar himmelske Sendebud ser, at Mænd ikke længere faar Tilladelse til at fremholde Sandheden, saa vil Guds Land komme over Borneene, og de vil udføre et Værk i Sandhedens Forkyndelse, som de ældre Arbejdere ikke kan udføre, fordi Vejen vil være stængt for dem." — „Vidnesbyrd til Menigheden“, 6te Bind, Side 202, 203.

Naar Tiden kommer, da Børn fra Adventisthjem atter skal begynde i Skole eller begynde for første Gang, skal vi saa ikke omhyggeligt overveje Spørgsmaalet om, hvor de skal gaa, og til hvis Tjeneste de skal oplæres? Derjom Menigheds-skolen behøver Hjælp, er vi saa villige til at opofre for den? Skal vi ikke bede for Menigheds-skolen og for alle, som bærer Ansvar i Forbindelse med den? Og naar vi har gjort alt, hvad vi kan for at hjælpe den, skal vi saa ikke sende vore Børn dertil, for at de daglig kan saa Undervisning i det, som hører Retfærdighed til?

Af Søster J. H. Evans.

Simultala, Indien.

Et Brevkort, som jeg nylig modtog fra en ung Elev i en Missions-skole i Bhagalpur, viser, hvorledes Gud virker blandt Folket i Indien gennem vor Litteratur. Jeg traf denne unge Mand i Fjor paa en Rejse for at besøge Eleverne i Bhagalpur og omliggende Distrikter, hvor jeg udbredte vore Blade og Traktater i det urduiske, hinduiske, bengalske, samtalske og engelske Sprog. Den unge Mand skriver:

„Min Herre! Efter at saa lang Tid er hengaaet, sender jeg Dem nogle faa Linjer angaaende min Stilling. Jeg kunde ikke skrive et Brev til Dem for, fordi jeg ikke har været her paa Stedet og tænkte, at De heller ikke var paa den Plads, De fortalte mig om. Jeg haaber, De vil være saa venlig at sende mig nogle Boger, som jeg kan sælge, da her er saa mange unge Mænd, baade Hinduere og Muhamedanere. Jeg haaber, at de derfor vil kjøbe dem. Naar de kjøber dem, vil jeg sende Dem Pengene, og hvis de ikke kjøber dem, skal De saa Bøgerne sendt tilbage. Jeg forbliver deres hengivne
Saney Brown.“

Jeg fortaar, at denne unge Mand er en ung kristelig Student.

W. A. Barlow.

Søster Antonie Olsen, født den 5te August 1848, hensov den 29de Juli 1916 paa Strømso Gamlehjem, Drammen. Søster Olsen antog Sandheden i 1885 og har siden den Tid været et trofast Medlem af Drammens Menighed. Lige til det sidste glædede hun sig i det Budskab, hun havde antaget, og vi haaber at se hende igjen, naar Livgiveren kommer. Undertegnede talte i Kapellet og ved Graven.
Emery J. Lorny.

Anna Marie Pedersen — født Jensen — døde efter et langt Sygeleje d. 9. Septbr. d. A. — 26 Aar gammel. Kun ti Aar gammel blev Søster Pedersen døbt og optaget i Kjøbenhavns Menighed, hvilken Menighed hun tilhørte til sin Død. Søster Pedersen var flittig og virksom og i Besiddelse af en frejdig Karakter og et lyst Haab — altid glad og lykkelig. Hun efterlader en Mand og en Broder, der begge begærer Tabet af en fjer og trofast Hustru og Søster.

Vi begravede hende paa Bispebjerg Kirkegaard, hvor undertegnede talte Trostens Ord ud fra Ef. 25, 8. 9. I Haab om at møde vor fjerre unge Søster paa Opstandelsens herlige Morgen, forger vi ikke som de, der ikke har Haab. J. C. Raft.

Emilie Marie Griksen hensov i Kristus den 5te Septbr. ca. 70 Aar gammel. Hendes Mand Fejermester E. M. Griksen var blandt de første, som antog Adventbudskabet i Stavanger for 20 Aar siden. Hun derimod fik ikke Forstaaelse af Budskabets store Betydning førend under denne sidste Sygdom. Under stor Selvbebrejdelse søgte hun Herren og fandt Fred i ham, som indbyder alle besværede at komme til sig. I de første Dage af August blev hun optaget som Medlem af Menigheden. Hendes nærmeste efterlevende Slægtninge er hendes Mand, 10 Børn, 1 Søster, 6 Soiger sønner og 1 Soigerdatter.

Begravelsen foregik den 11te Septbr. under meget stor Deltagelse. Undertegnede talte i Hjemmet og Pastor Svendsen ved Graven. Det skulde være glædeligt, om alle hendes efterladte nære Slægtninge vilde sætte Himlen som sit Maal og saa samles med hende i de retfærdiges Opstandelse.

D. J. D. Røft.

:: Redaktionelt ::

Br. J. M. Nærem beder os oplyse, at hans Navn for Eftertiden bliver J. Drn-Nærem. Navneforandringen er paatrævet for at undgaa Forveksling med Prædikanten og andre Mænd, der har ligelydende eller næsten ligelydende Navn.

Sleber, der agter at komme til Skolen i Skodsborg, bedes have i Erindring, at de maa medbringe Sengetøj (Tæpper, Lagener, Rudevaar). Da Skolen absolut ikke kan paatage sig at skaffe Sengetøj til nogen, maa hver enkelt sørge for enten at have det med eller ogsaa sende det hjemmefra saa betids, at det kan være at faa straks ved Ankomsten.

Sør! Ved det gode Efteraarsmøde i Odense forleden blev der talt ikke saa lidet om Missionsarbejdet i Menighederne. De tilstedeværende sluttede sig hjerteligt til den af Konferensformanden fremskastede Tanke, om ikke Missionsforeninger og Selskender i Vestdanisk Konferens skulde sætte sig til Op-gave at samle et Tusinde nye Abonnenter paa „Evangeliets Sendebud“ i Løbet af det kommende Aar. Der blev talt meget forsigtigt om dette, da det skulde være en Hemmelighed, som ingen udenfor maatte vide noget om, før det kunne komme som en Overraskelse. Men trods al Forsigtighed er det dog kommet „Missionsfesterretninger“ for Dre, og den kunde ikke tie, da den synes, det kunde være interessant, om nogen vilde forsøge at overraske de vestdanske Selskender med en lignende Overraskelse. Eksemplet er godt og værd at følge.

Mange Missionsarbejdere til Asien. Med Dampskibet „China“, der forlod San Francisco den 1ste August, fulgte vistnok det største Selskab af Missionsarbejdere, som vort Folk nogen Sinde har udsendt paa én Gang. Selskabet bestod af 19 Mænd med deres Hustruer samt fire andre voksne Personer og fem Børn. Et Par andre blev forhindret og følger senere. Nogle faa af disse Missionsarbejdere, bl. a. Formanden for den asiatiske Afdeling, Br. A. C. Porter og Hustru, havde været hjemme paa Orlov og rejste nu tilbage til deres Virkefelt, men de fleste var nye Arbejdere. En saa betydelig Forøgelse af Arbejdsstyrken i den asiatiske Missionsmark, hvortil de alle skulde, vil sikkert bi-

drage meget til at fremskynde Værket i hine store Hedningelands. Den viser, at det sidste Raadefald snart skal lyde med Kraft til Jordens Ender. Den er et Tidernes Tegn, der ogsaa bør tale alvorligt til os som et Folk.

Foruden det store Selskab, der den 1ste August afrejste med Dampskibet „China“, rejste der et Par Uger senere endnu et mindre Selskab paa syv Arbejdere fra Seattle. Af disse skulde to forene sig med Malay-Missionen, to skulde til Kina, to til Birma og én til Singapore.

Vort Bog- og Litteraturfalg hele Verden over i Juni Maaned d. A. udgjorde Kr. 645,300, hvilket er tæt ved 86,000 Kroner mere end i samme Maaned i Fjor. Langt den største har Fremgangen været i den skandinaviske Union, hvor Salget i Juni i Aar ifølge Ugerapporterne beløb sig til Kr. 38,200 mod 22,400 i Juni 1915. Hele Salget i alle Verdensdele i de seks Maaneder Januar—Juni 1916 androg Kr. 2,200,000, eller Kr. 355,000 mere end i det første Halvaar i 1915.

Ekstraordinær Generalforsamling

i Unionsdistriktet vil blive afholdt i „Ebenezer“, Margrethevej 5, Kjøbenhavn, Torsdagen den 26de Oktober d. A. Kl. 10 Formiddag. Delegationen til dette Møde er den sædvanlige: en Repræsentant for den enkelte Menighed samt yderligere én for hver ti Medlemmer i Menigheden. Mødets Dagsorden vil blive omsendt til Menighedens Forstandere, der vil oplæse den i deres respektive Menigheder.

Skodsborg, den 24de August 1916.

J. C. Raft,
Formand.

Erif Arnesen,
Sekretær.

En pige, som kan eller har lyst til Madlavning, særlig vegetarisk, ønskes til Hamar Kurbad den 14de Oktober. Nærmere ved S. Angel, Hamar, Norge.

Paa Skodsborg Badefanatorium er der Plads for to Dreng i 14—16 Aars Alderen. anbefalinger ønskes. Opgiv Alder, Vægt, Højde samt Sundhedstilstand. Reflektanterne maa være villige til at deltage i alt foresaldende Arbejde.

Annoucer i „Missionsfesterretning-
ger“ kost. 1 Kr. pr. Gang.
Beløbet indsendes samtidig med Annoucen.